

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Shemot

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

תומש רפסמ תרטפה

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10060

הפטרות מספר שמות

הפטרות שמות כמנהג האשכנזים בישיבה בסיומן כ"ז

ישראל יעקב יצחק
 ופרח ישראל ומלאו
 פני תבל תנובה :
 הכמבת מכהו הכהו
 אס-כהרג הרגיו

הכאים

הרג : בסאסאה בשלחה תריבנה הנה
 ברותו הקשה ביום קדים : לכן בואת
 יכפר עין יעקב וזה כל פרי הסר הטאתו
 בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנפצות
 לא יקמו אשרים וחמנים : כי עיר בצורה
 בדר גנה משלח ונגעב במדבר שם ורעה
 עגל ושם ירבץ וכלה סעפיה : ביבש קצירה
 תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא
 עס-בינות הוא על-כן לא ירחמנו עשהו
 ויצרו לא יחננו : והיה ביום ההוא יחבט
 יהנה משבלת הנהר עד גחל מצרים ואתם
 תלקטו לאחד אחד בני ישראל : והיה
 ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים
 בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים
 והשתתו ליהנה בהר הקדש בירושלם :
 חזי עטרת נאות שכרו אפרים וציון נבר
 צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים
 הלומי יין : הנה חוק ואמיץ לאדני כורם
 בדר שער קטב כורם מים כבירים שטפים
 הנים לארץ בדר : ברגלים תרמטנה עטרת
 גאות שכורי אפרים : והיתה ציצת נבל

צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים
 כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה
 בעודה בכפו ובלעה : ביום ההוא יהיה
 יהנה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה
 לשאר עמו : ולרוח משפט ליושב גר
 המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שעה :
 ונס-אלה בנין שגו ובשכר תגו בון ונביא
 שגו בשכר נבקעו מן-הינו תעו מן-השכר
 שגו בראה פקו פליליה : כי כל-שלחנות
 מלאו קיא צאה בלי מקום : את-מי יורה
 דעה ואת-מי יבין שמוערה ומולי מתלב
 עתקי משדים : כי צו לצו צו לצו לקו
 קו לקו זעיר שם זעיר שם : כי בלעגי שפה
 ובלשון אחרת ידבר אל-העם הזה : אשר
 אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת
 המרגעה ולא אבוא שמוע : והיה ל-הם
 דבר יהוה צו לצו צו-לצו לקו לקו לקו
 זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחול
 ונשברו ונוקשו ונלקדו : לכן כה-אמר
 יהוה אל-בית יעקב אשר פדה את-אברהם
 לא-עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו :
 כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו
 שמי והקדישו את-קדוש יעקב ואת-אלהי
 ישראל ועריצו :

הפטר ואה שמות כמנהג הספרדי ואיטליאני בירמי' כס"א
 דברי ירמיהו מן-הלקיחה מן-הקבנים
 אשר בענתות בארץ בנימן : אשר

היה

היה דבר יהוה אלי כי יאשיהו בן אמון
 מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו :
 ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
 ערבתם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן
 יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בהרש
 החמישי : ויהי דבר יהוה אלי לאמר :
 בשלם אצריך בלשון ידעתיך ובשרם תצא
 מרחם הקבשתיך נביא לגוים נתתיך : ואמר
 אהה אדני יהוה הגה לא ידעתי דבר כי
 נער אנכי : ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער
 אנכי כי ערכל אשר אשלחך תלך ואת כל
 אשר אצוהך תדבר : אל תרא מפניהם כי
 אתה אני להצלה נאם יהוה : וישלח יהוה
 אתיהווינני על פי ויאמר יהוה אלי הגה
 נתתי דברי בפיך : ראה הפקדתיך היום הנה
 על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ
 ולהאבד ולהרוס לבנות ולנטוע : ויהי
 דבר יהוה אלי לאמר מה אאתה ראה ירמיהו
 ואמר מקל שקד אני ראה : ויאמר יהוה
 אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי
 לעשותו : ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר
 מה אתה ראה ואמר סיר נפות אני ראה
 ופניו מפני צפונה : ויאמר יהוה אלי מצפון
 תפתח הרעה על כל יושבי הארץ : כי
 המי קרא לכל משפחות ממלכות צפונה
 נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח
 שערי ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל
 כל ערי יהודה : ודברתי משפטי אותם

על כל דעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים
 אחרים וישתחוו למעשי ויהם : ואתה
 תאנור מתמיד וקמתי ודברתי אליהם את כל
 אשר אנכי אצוה אל תחת מפניהם פן
 אחתה לפניהם : ואני הגה נתתיך היום
 לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולהמות נחשת
 על כל הארץ למלכי יהודה לשויה לכהניה
 ולעם הארץ : ונלחמו אלי ולא יוכלו לך
 כי אתה אני נאם יהוה להצלה : ויהי
 דבר יהוה אלי לאמר : הלוד וקראת באוני
 ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך
 חסד נעורך אהבת כלולתיך לכתך אחרי
 במדבר בארץ לא זרועה : קדש ישראל
 ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו
 רעה תבא אליהם נאם יהוה :

הפטרות וארא ביחזקאל בסימן כ"ח :

ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר
 וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים
 אותם וידעו כי אני אדני יהוה :

כאן מתחילים האשכנזים והספרדים :

כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית
 ישראל מן העמים אשר נפצו בם
 ונקדשתיכם לעיני הגוים וישבו על אדמתם
 אשר נתתי לעבדי ליעקב : וישבו ערליה
 לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח
 בעשורתי ישפטים בכל השאטים אותם
 מסביבתם וידעו כי אני יהוה אלהיהם :
 בשנה

בשנת העשרית בעשרי בשנים עשר לה' ש
 היה דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם שים
 פניך על פרעה מלך מצרים והנבא עליו
 ועל מצרים כלה : דבר ואמרת בה אמר
 אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים
 החיים הגדול הרבץ ברחוק יאריו אשר
 אמר לי יארי ואני עשיתי : ונתתי החיים קרי
 החיים בלתיך ויהי רבתי דגתי יאריך
 בקשקשתיך והעליתך מתוך יאריך וארת
 כל דגתי יאריך בקשקשתיך מדבק :
 ועשיתיך המדברה אותך ואת כל דגתי
 יאריך על פני השדה תפול לא האסף
 ולא תסבץ לתת הארץ ודעוף השמים
 יתיד לאלקה : וידעו כל יושבי מצרים
 כי אני יהוה יצן היותם משענת קנה לבית
 ישראל : בתפושם בה בכף חרוץ
 ובקעת להם כל בתי ובהשענם עליך
 תשכר והעמדת להם כל מתנים : לכן כה
 אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב
 והברתי ממך אדם ובהמה : וקויתו ארץ
 מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה
 יצן אמר יאר לי ואני עשיתי : לכן הנני
 אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים
 לחרבות חרב שממה ממגדל סוגר ועד
 מגדל כוש : לא תעברו בה רגל אדם ורגל
 בהמה לא תעברו בה ולא תשב ארבעים
 שנה : ונתתי ארץ ארץ מצרים שממה
 בתוך ארצות גשמות ויעלית בתוך ימים

מתרבות תהינן שממה ארבעים שנה
 והפצתי את מצרים בגוים וירייתם בארצות
 כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה
 אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפצו
 שמה : ושבת את שמות מצרים והשיבתי
 אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם והיו
 שם ממלכה שפלה : מן הממלכות תהיה
 שפלה ולא תתנשא עוד ער החיים
 והמעטתים לביתי רדות בגוים : ולא יהיה
 עוד לבית ישראל למבטח מקור עון בפנותם
 אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה : והיו
 בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לה' ש
 היה דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם
 נבוכדראצר מלך בבל העביר את חילו
 עבדה גדלה אל צר כל ראש מקרה ופל
 כתי מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו מצר
 על העבדה אשר עבד עליה : לכן כה
 אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר
 מלך בבל את ארץ מצרים ונשא המנה
 ושכל שללה וכוון ביה והיתה שכר לחילו :
 פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ
 מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה : ביום
 ההוא אצמיד מן לבית ישראל ולך אתן
 פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה :
 הפטרות כאלפרעה לך איש לא יכשעה סימן יח :
 בעת ההוא יבלשי ליהוה צבאות עם
 ממושך ומורש ומעם נורא מן הוא
 וקראה ניומקדקו ומבוסה אשר בואו נהרים
 ארצו

ארצו
 מצר
 ובא
 מצר
 במצ
 עיר
 מצר
 האל
 הירע
 קשה
 צבא
 ויבש
 מצר
 על
 ואנו
 ופרע
 ויבשו
 והיו
 נפש
 פרע
 ק
 הכמי
 צבאו
 שרי
 יהוה
 מצר
 ולא
 ונגב

ארצו אל מקום שם יהיה צבאות הרציון :
 משא מצרים חנה יהיה רכב על עב קל
 ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו וקב
 מצרים ומס בקרבו : וסכסכתי מצרים
 במצרים ונלחמו אש באתיו ואיש ברעהו
 עיר בעיר ממלכה בממלכה : ונבקה רוח
 מצרים בקרבו ונצתו אכלע ודרשו אל
 האלים ואל האשים ואל האבות ואל
 הידעים : וסכרתי את מצרים ביד אדנים
 קשה ומלך עז ומשל בם ואם הארץ יהיה
 צבאות : ונשתומם מהים ונהר יחרב
 ויבש : והאזניחו נהרות דללו וחרבו יארי
 מצור קנה וסוף קמלו : ערות על יאור
 על פי יאור וכל מזרע יאור ובש נדף ואיננו
 ואנו הדיגים ואבלו כל משליכי ביאור הכה
 ופרשי מכמת ער פני מים אמללו :
 ובשו עבדי פשתים שריקות וארנים חורי :
 והיו שחתיה מדכאים כל עשי שכר אנמי
 נפש : אך אולים שרי ציגן חכמי יעצי
 פרעה יצה נבערה איף תאמרו אל פרעה
 מן חכמים אני בן מלכי קדם : איס אפוא
 חכמיך ונידו נא לך וידעו מה יעץ יהנה
 צבאות על מצרים : נואלו שרי ציגן נשא
 שרי נף והתעו את מצרים פנת שבטיה :
 יהנה מסך בקרבה רוח עושים והתעו את
 מצרים בכל מעשהו כהתעות שבור בקיאו :
 ולא יביה למצרים מעשה אשר יעשה ראש
 ונגב כפה ואגמון : ביום ההוא יהיה מצרים

כנשים ותרד ופחד מפני תנופה יד יהנה
 צבאות אשר הוא מגיף עליו : והיתה אדמת
 יהנה למצרים לחנא כל אשר יזכיר אתה
 אליו ופחד מפני עצת יהנה צבאות אשר
 הוא יועץ עליו : ביום ההוא יהיו המש ערים
 בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות
 ליהנה צבאות עיר החרם ואמר לאהת :
 ביום ההוא יהיה מובח ליהנה בתוך ארץ
 מצרים ומצבה אצל נבולה ליהנה : והיה
 לאות ולעד ליהנה צבאות בארץ מצרים כי
 יצגו אל יהנה מפני לחצים וישלח להם
 מושיע ורב והצילם : ונודע יהנה למצרים
 וידעו מצרים את יהנה ביום ההוא ועברו
 זבח ומנחה ונדרו נדר ליהנה ושלמו : וננה
 יהנה את מצרים ננה ורפוא ושבנו ער יהנה
 ונעתר להם ורפאם : ביום ההוא תהיה
 מסלה למצרים אשרה ובא אשור במצרים
 ומצרים באשור ועברו מצרים את אשור :
 ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים
 ולאשור ברבה בקרב הארץ : אשר ברבו
 יהנה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים
 ומעשה ידו אשור ונחלתי ישראל :

הפטרות בא אל פרעה כמנהג האשכנזים בירמיה כס"ו :

הדבר אשר דבר יהנה אלי ירמיהו הנביא
 לבוא נבוכדראצר מלך בבל
 להכות את ארץ מצרים : הנידו במצרים
 והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפניהם
 אמרו היתצב והכן לך כי אכלה הנה

ואתה לא-אנשה כל-ה ויסרתך למשפט
ונקה לא-אנקך :

הפטרות וירי בשלה כשעטים סימון :

ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא
שפטת את ישראל בעת הקרא :
והיא יושבת תחת-תמר דבורה בין הרמה
ובין בית-אל בהר אפרים ויעלו אליה בני
ישראל למשפט : ותשלחותקרא לברקבן
אבי-גם מקדש נפתלי והאמר אליו הקל-
צוה יהוה אלהי-ישראל לך וישבת בהר
תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני
נפתלי ומבני זבלון : ומישכתי אליך אל-
נחל קישון את-סיסרא שר-צבא יבין ואת-
רכבו ואת-תמונו ונתתיהו בידך : ויאמר
אליה ברק אס-תלכי עמי והלכתי ואס-
לא תלכי עמי לא אלך : ותאמר הךך אלך
עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על-הררך
אשר-אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהודה
את-סיסרא ותקם דבורה ותלך עס-ברק
קדשה : ויזעק ברק את-זנולו ואת-נפתלי
קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל
עמו דבורה : וחבר הקני נפרד מקין מבני
הקב התן משה ויט אהלו עד-אלון כעננים
קרי בצענים אשר את-קדש : ויפדו לסיסרא
כי ענה ברק בן-אבינעם הר-תבור : ויזעק
סיסרא את-כל-רכבו השע מאות רכב ברזל
ואת-כל-העם אשר אתו מהרשת הגוים אל-
נחל קישון : ותאמר דבורה אל-ברק קום

סביבך : מדוע נסתף אביריך לא עמד כי
יהוה הדפו : הרבה כושל גם-נפל איש אל-
בלהו ויאמרו קומה ונשכה אל-עמו ואל-
ארץ מולדתנו מפני הרב היונה : קראו שם
פ-עה מקר-מצרים שאון העביר המועד :
חי-אלי נאס-המלך יהוה צבאות שמו כי
כתבור בהרים וככרמל בגם יבוא : כליגולה
עשי לך יושבת בת-מצרים כי-נף לשמה
תהיה ונצתה מאין יושב : עגלה ופה-פיה
מצרים קרץ מצפון בא בא : גם-שכרית
בקרבה כעגלי מרבק כי-גם-המה הפנו נסו
יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת
פקדתם : קולה כנהש ילך כי-בחיל ולכו
ובקרדמות באו לה כחטבי עצים : כרתו
יערה נאס-יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה
ואין להם מספר : הבישה בת-מצרים
נתנה ביד עס-צפון : אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני פוקד אל-אמון מנא ועל-
פרעה ועל-מצרים ועל-אלהיה ועל-
מלכיה ועל-פרעה ועל הבטחים בו : ונתתים
ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך-
בבל וביד עבדיו ואחריו-כן תשכן כימי-
קדם נאס-יהוה : ואתה אל-תירא עבדי
יעקב ואל-תחת-ישראל כי הנני מושיעך
מרחוק ואת-ערעך מארץ שבים ושב יעקב
ושקט ושי-אנן ואין מחקיד : אתה אל-תירא
עבדי יעקב נאס-יהוה כי אתה אני כי אנשה
כלה בקר-הגוים אשר הדחתך שמה

כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך
הלא יהוה יצא לפגוע ויך בך מתוך תבור
וַיִּשְׂרַח אֲלֵפִים אִישׁ אַחֲרָיו : וְהֵם וְהוֹרָה
אֶת־סִיסְרָא וְאֶת־לִי הִרְבֵּכַ וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה
לפִי־חָרַב לִפְנֵי בָרַק וַיִּרַד סִיסְרָא מֵעַל
הַמַּרְכָּבָה וַנָּס בְּרַגְלָיו : וּבָרַק רָדַף אַחֲרָיו
הָרֹכֵב וְאַחֲרָיו הַמַּחֲנֶה עַד חֲרַשְׁת הַנְּוִיִם וַיִּפֹּל
כָּל־מַחֲנֶה סִיסְרָא לִפְי־חָרַב לֹא נִשְׁאַר עַד־
אֶהָד : וְסִיסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל־אֶהֱל וַעַל
אִשֶׁת חֶבֶר הַקַּיִי כִי שְׁלוֹם בֵּין וּבֵין מֶלֶךְ־
הַצֹּר וּבֵין בֵּית חֶבֶר הַקַּיִי : וַתֵּצֵא וַעַל
לִמְרֹאת סִיסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנָי
סוּרָה אֵלַי אֶל־תֵּרָא וַיִּסַּר אֵלֶיהָ הַאֲהֵלָה
וַתִּכְסְּהוּ בַשְּׂמִיכָה : וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְׂקִיעִי־
נָא מַעַשְׂת־מַיִם כִּי צִמְתִי חֲסָא וַתַּפְתַּח אֶת־
נְאוֹד הַחֶלֶב וַתִּשְׁקֶהוּ וַתִּכְסְּהוּ : וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
עַמֹּד פֶּתַח הָאֶהֱל וְהִירָא־אִישׁ יָבֹא
וְשֹׁאֵלְךָ וְאָמַר הִישִׁיפָה אִישׁ וְאָמַרְתְּ אֵין :
וַתִּסְתַּח וַעַל אִשֶׁת־חֶבֶר אֶת־יָתֵד הָאֵהֱל וַתִּשֶׂם
אֶת־הַמַּסְבֵּר בֵּינָה וַתִּכְוֹא אֵלָיו בְּלֹאט
וַתִּתְּנֵה אֶת־הַיָּתֵד בְּרַקְתּוֹ וַתִּצְנַח בְּאַרְצָה
וְהוּא־נָרַם וַיַּגֵּף וַיָּמַת : וְהִנֵּה בָרַק רָדַף
אֶת־סִיסְרָא וַתֵּצֵא וַעַל לִקְרֹאתוֹ וַתֹּאמֶר לֹו
לָךְ וְאָרַךְ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מִבְּקִשׁ
וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וְהִנֵּה סִיסְרָא נָפַל מֹת וְהִיתֵד
בְּרַקְתּוֹ : וַיִּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־
יָמֵן מֶלֶךְ־כְּנָעַן לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַתֵּלֶךְ יְד
בְּעֵי־יִשְׂרָאֵל הַלַּיִל וַמָּשָׁה עַד־וּבֵין מִלְדָה

כַּנְגַן עַד אֲשֶׁר הִכְלִיתוּ אֶת־יָמֵן מֶלֶךְ־כְּנָעַן :
וַתֵּשֶׁר דְּבוּרָה וּבָרַק בֶּן־אֲבִינָעַם בַּיּוֹם הַהוּא
לֹאמַר : בַּפְּרָע פְּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַחֲנֹדֵב
עִם בָּרְכוּ יְחֹרָה : שָׁמְעוּ מַלְכֵי־הָאֲזִינוּ
רוֹנִים אֲנִכִי לִיהוָה אֲנִכִי אֲשִׁירָה אֹמֵר לִיהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : יְהוָה בְּצִאֲתָהּ מִשְׁעִיר
בְּצִעְדָהּ מִשְׁרָח אֲדוֹם אֲרָץ דָּגְשָׁה גַם־שָׁמַיִם
נָטְפוּ גַם־עֵבִים נָטְפוּ מַיִם : הָרִים נָדְדוּ
מִפְּנֵי יְהוָה זֶה סִינַי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
בִּימֵי שְׁמוֹר בֶּן־עֵינָת בִּימֵי יַעֲרֹ חֲדָלוּ
אַתְחֹת וְהִלְכִי נְרַיְבוֹת וַיִּלְכוּ אַתְחֹת
עַקְלֻקְלוֹת : חֲדָלוּ פְּרוֹזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל חֲדָלוּ
עַד שְׁקַמְתִּי דְבוּרָה יִשְׁקַמְתִּי אִם בְּיִשְׂרָאֵל :
יִבְחַר אֱלֹהִים הַדְּשִׁים אֹז לַחֵם שְׁעָרִים מִן
אֶס־יִרְאָה וְרַמַּח בְּאַרְבַּעִים אֶלֶף בְּיִשְׂרָאֵל :
לְבִי לְחֹקְקִי יִשְׂרָאֵל הַמַּחֲנִדִּים בְּעַם בָּרְכוּ
יְהוָה : רִכְבֵי אֲתַנּוֹת צְהָרוֹת יִשְׁבִי עַל־מִדִּין
וְהִלְכִי עַל־דֶּרֶךְ שִׁיחוֹ : מִקּוֹר־מַחְצִיצִים
בֵּין מַשְׂאֵלִים שֵׁם יִתְנוּ צְדָקוֹת יְהוָה צְדָקַת
פְּרוֹזוֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל אֹז יִרְדוּ לְשַׁעְרִים עַם־יְהוָה :
עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוּרָה עוֹרֵי עוֹרֵי דְבָרִי־שִׁיר קוֹם
בָּרַק וְשִׁבְרָה שְׂבִיָה בֶן־אֲבִינָעַם : אֹז יִרְד
שְׂרִיד לְאֲדִירִים עִם יְהוָה יִרְד־לִי בְּנִבּוּרִים :
כִּנְי אֲפָרִים שְׂרָשֵׁם בְּעַמְלֶק אַחֲרֶיךָ בְּנִימִין
בְּעַמְמִיד מִנְי מִכִּיר יִרְדוּ מִחֻקִּים וּמִזְבוֹלִין
מִשְׁכִּים בְּשֶׁבֶט סִפֵּר : וְשָׂרִי בִישִׁשְׁכָר עַם־
דְּבָרָה וַיִּשְׁשֶׁכֶר בֶּן בָּרַק בְּעַמְק שְׁלַח בְּרַגְלָיו
בְּפִלְנוֹת רְאוּבֵן גְּדָלִים חֲקִיק־לֵב : לְמִדָה

ישבת

דעה

והשקט הארץ ארבעים שנה :

הפסחה וישמע יהרו בשעה סי' ו' :

בשנת-מורת המלך עזיהו נאראה אר-

אדני ישב על-כסא רם ונשא

ושוליו מלאים את-ההיכל : שרפים

עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים

לאחד בשמים ' יבסה פניו ובשמים יבסה

רגליו ובשמים יעופף : וקרא זה אל-זה

ואמר קדוש ' קדוש קדוש יהוה צבאות

מלא כל-הארץ כבודו : נגעו אמור

הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן :

ואמר אוי-לי כי-נדמתני כי איש טמא-

שפתים אנכי ובחור עס-טמא שפתים אנכי

ישב כי את-המלך יהוה צבאות ראו עיני :

ונגף אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה

במלקתים לקח מעל המזבח : ונגע על-

פי ויאמר הנה נגע זה על-שפתך וסר

עונך וחטאתך תכפר : ואשמע את-קול

אדני אמר את-מי אשלח ומי ילך-לנו

ואמר הנני שלחני : ויאמר לך ואמרת

לעם הזה שמעו שמוע ואל-תכינו וראו

ראו ואל-תדעו : השמן לב-העם הזה

ואזינו הכבד ויעינו השע פני-יראה בעיני

ובאזינו ישמע קמץ-גריבוע ולכבו יבין ושב

ורפא לו : ואמר עד-מתי אדני ויאמר

עד אשר אם-שאו ערים מאין יושב ובתים

מאין אדם והאדמה תישא שממה :

ורחוק יהוה את-האדם ורבה העוונה בקרב

הארץ

השבת בין המשפטים לשמע שרקות

צדקים לפלנות ראובן גדולים הקרי לב :

ולגד בעבר הירדן שכן ודן למה יגוד אנית

אשר ישב לתוף ימים ועל-מפרציו ושכן :

זבלון עם חרף נפשו למורת ונפתלי על-

מרומי שרה : באו מלכים נלחמו אז נלחמו

מלכני כנגדו בתענד על-מי מוגידו בצע כסף

לא לקחו : מן-שמים נלחמו הכוכבים

ממסילותם נלחמו עם סיסרא : נחל קישון

נדפס נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי

ש : אז הלכו עקבי-סוס משהרות דהרות

אביריו-אורו מרוזאמד מלאך יהוה ארו ארו

יש ביה כי לא-באו לעזרתו יהוה לעזרת יהוה

בנבורים : תכרך מנשים ועל אשרת חבר

הקיני מנשים באהל תכרך : מים שאד-

הלב נחנה בספל אדירים הקריבה חמאה :

ידה ליתך תשלחנה ומינה להלמות עמו

וקלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה והלפה

רפתו : בן-רגליה כרע נפל שקב בין רגליה

כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד : בעד

החלון נשקפדי ותיגב אם סיסרא בעד

האשמך מוהע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו

פגמי מורכבותיו : תקמות שרותיה תענה

אף-היא משיב אמריתה לה : הלא ימצאו

ישלחו שלל חסם בחמתים לראש זמר שלל

צבעים לסיסרא שלל צבעים דקמה צבע

רקמתים לצוארי שלל : כן יאבדו כל-

אויבך יהוה ואתביו כצאת השמש בנגרתו

הפטרות משפטים בירמיה סימן לד :

האָרְצִין : וְעִיר בָּהּ עֲשִׂירֶזֶה וְשָׁבָה וְהִיתָה
 לְבַגְד כְּאַלְהָה וְקִאֲלוֹן אֲשֶׁר בְּשִׁלְתָּ מִצִּבְרָתָהּ
 בָּם זָרַע אֶרֶץ מִצְרַיִם :

כִּי־מִסִּימֹן הַסְּפָרִים

וַיְהִי בַיּוֹם אֲחֻז בְּנֵי־יִתְרוֹ בְּנֵי־עֻזִּיהוּ מֶלֶךְ
 יְהוּדָה עָלָה רִצְיוֹן מֶלֶךְ־אֲרָם וּפְקַח בֶּן־
 רַמְלִיָּהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַיִם לְמִלְחָמָה
 עָלֶיהָ וְלֹא יָכַל לְהִלָּחֵם עִיָּה : וַיָּגֵד לְבֵית
 דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל־אֲפְרַיִם וַיֵּצֵעַ לְבָבוֹ
 וּלְבַב עַמּוֹ כְּנוֹעַ עֲצִי־יַעַר מִפְּנֵי־רוּחַ :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל צֹאֵנָה לְקַרְנֵת
 אֲחֻז אִתָּהּ וְשָׂאֵר יָשׁוּב בְּגָד אֶל־קֶצֶה תַעֲלֶה
 הַבְּרִכָּה הַעֲלִינָה אֶל־מִסְלַח שְׂדֵה כּוֹבֵס :
 וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲשִׁמֵּר וְהִשְׁקֵט אֶל־תִּילָא
 וּלְבָבָהּ אֶל־יָרֵךְ מִשְׁנֵי זַנְבוֹת הָאוֹדִים הַגִּישְׁמִים
 הָאֵלֶּה בְּחִרְיָאָף רִצְיוֹן וְאָרָם וּבֶן־רַמְלִיָּהוּ :
 וַיֵּן כִּי־יֵצֵעַ עֲלֵיךָ אֲרָם רַעַה אֲפְרַיִם וּבֶן־
 רַמְלִיָּהוּ לֵאמֹר : גַּעֲלָה בִיהוּדָה וּנְקִי־צַדִּיקָהּ
 וּנְקִי־זָנָה אֵלֵינוּ וּנְמַלִּיךְ מֶלֶךְ בְּחוּכָה אֶת
 בֶּן־טַבָּאֵל : כִּי־יִגְדַּל יִלְדֵנוּ בֶן נִתָּן לָנוּ
 וְהָיָה הַמִּשְׁרָה מִסְּחוּמָה כִּאֲמַצַּע חִיבָה עַל־שִׁכְמוֹ
 וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פְּלֹא יוֹעֵץ אֵל גְּבוּר אֲבִי־עַד
 שְׂרֵי־שָׁלוֹם : לְמַרְבֵּה הַמִּשְׁרָה וּלְשָׁלוֹם אֵין־
 קִין עַל־כֶּסֶף דָּוִד וְעַל־מַמְלַכְתּוֹ דְּהִכִּין
 אוֹתָהּ וְלִסְעָדָה בְּמִשְׁפָּט וּבְצַדִּיקָה מַעֲתָה
 וַיַּעַד עוֹלָם קִי־אֶת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־
 וְאֶת :

האָרְצִין : ועיר בה עשירֶזֶה ושָׁבָה והִיתָה
לְבַגְד כְּאַלְהָה וְקִאֲלוֹן אֲשֶׁר בְּשִׁלְתָּ מִצִּבְרָתָהּ
בָּם זָרַע אֶרֶץ מִצְרַיִם :

כִּי־מִסִּימֹן הַסְּפָרִים

וַיְהִי בַיּוֹם אֲחֻז בְּנֵי־יִתְרוֹ בְּנֵי־עֻזִּיהוּ מֶלֶךְ
 יְהוּדָה עָלָה רִצְיוֹן מֶלֶךְ־אֲרָם וּפְקַח בֶּן־
 רַמְלִיָּהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַיִם לְמִלְחָמָה
 עָלֶיהָ וְלֹא יָכַל לְהִלָּחֵם עִיָּה : וַיָּגֵד לְבֵית
 דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל־אֲפְרַיִם וַיֵּצֵעַ לְבָבוֹ
 וּלְבַב עַמּוֹ כְּנוֹעַ עֲצִי־יַעַר מִפְּנֵי־רוּחַ :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל צֹאֵנָה לְקַרְנֵת
 אֲחֻז אִתָּהּ וְשָׂאֵר יָשׁוּב בְּגָד אֶל־קֶצֶה תַעֲלֶה
 הַבְּרִכָּה הַעֲלִינָה אֶל־מִסְלַח שְׂדֵה כּוֹבֵס :
 וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲשִׁמֵּר וְהִשְׁקֵט אֶל־תִּילָא
 וּלְבָבָהּ אֶל־יָרֵךְ מִשְׁנֵי זַנְבוֹת הָאוֹדִים הַגִּישְׁמִים
 הָאֵלֶּה בְּחִרְיָאָף רִצְיוֹן וְאָרָם וּבֶן־רַמְלִיָּהוּ :
 וַיֵּן כִּי־יֵצֵעַ עֲלֵיךָ אֲרָם רַעַה אֲפְרַיִם וּבֶן־
 רַמְלִיָּהוּ לֵאמֹר : גַּעֲלָה בִיהוּדָה וּנְקִי־צַדִּיקָהּ
 וּנְקִי־זָנָה אֵלֵינוּ וּנְמַלִּיךְ מֶלֶךְ בְּחוּכָה אֶת
 בֶּן־טַבָּאֵל : כִּי־יִגְדַּל יִלְדֵנוּ בֶן נִתָּן לָנוּ
 וְהָיָה הַמִּשְׁרָה מִסְּחוּמָה כִּאֲמַצַּע חִיבָה עַל־שִׁכְמוֹ
 וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פְּלֹא יוֹעֵץ אֵל גְּבוּר אֲבִי־עַד
 שְׂרֵי־שָׁלוֹם : לְמַרְבֵּה הַמִּשְׁרָה וּלְשָׁלוֹם אֵין־
 קִין עַל־כֶּסֶף דָּוִד וְעַל־מַמְלַכְתּוֹ דְּהִכִּין
 אוֹתָהּ וְלִסְעָדָה בְּמִשְׁפָּט וּבְצַדִּיקָה מַעֲתָה
 וַיַּעַד עוֹלָם קִי־אֶת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־
 וְאֶת :

ואת :

שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש
 לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל-
 החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם
 לזעזוע קרו לזעזוע לכל ממלכות הארץ :
 ונתתי את האנשים העברים את בריתי
 אשר לא הקימו את דברי הבטות אשר
 כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו
 בין בתריו : שרי יהודה ושרי ירושלם
 הסריסים והכהנים וכל עם הארץ העברים
 בין בתרי העגל : ונתתי אותם בין אויביהם
 וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל
 לעוף השמים ולבהמות הארץ : ואת צדקיהו
 מלך יהודה ואת שריו אתן בין אויביהם
 וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל
 העלים מעליכם : הנני מצוה נאם יהוה
 והשבתיים אל העיר הזאת ונלחמו עליה
 ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן
 שממה מאין ישב :

כאן האשכנזים והספרדים חוזרים לאחוריהם ואומרים
 אלה השני פסוקים :

כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה
 חקות שמים וארץ לא שמתי : ונס-
 זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו
 משלים אל זרע אברהם ושתק ויעקב כי-
 אשיב קרו אשוב את שבותם ורחמתיים :

והאשכנזי אינם חוזרים לאחוריהם
 אבל מוספים ואומרים גם סימן ל"ה :

הדבר אשר היה אלי ירמיהו מאת יהוה
 בימי יהניקים בן יאשיהו מלך

יהודה לאמר : הלוך אל בית הרקבים
 ודברת אותם והקאותם בית יהוה אל אפת
 הלשכות והשקית אותם יין : ואלה את-
 יאזניה בן ירמיהו בן חבצנרי ואת אחיו
 ואת בניו בנני ואת כל בית הרקבים :
 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני הנן
 בן יגדל יהו איש האלהים אשר אצל לשכת
 השרים אשר מפעל לשכת מעשיהו בן
 שלם שמר הסף פתח כס"פ : ואתן לפני
 בני בית הרקבים נביעים מלאים יין וכסות
 ואמר אליהם שתו יין : ויאמרו לא נשתה
 יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר
 לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם :
 ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרם לא
 תטעו ולא יהיה לכם פי באהלים תשבו כל-
 ימיכם למען תחיו ימים רבים על פני האדמה
 אשר אתם נרים שם : ונשמע בקול יהונדב
 בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות
 יין כל ימינו אנחנו נשינו בננו ובנותינו :
 ולבלתי בנות בתים לשבתנו וכרם ושרה
 זרע לא יהיה לנו : ונשב באהלים ונשמע
 ונעש ככל אשר צונו ונדב אבינו : ויהי
 בעלזת נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ
 ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני תיל הכשדים
 ומפני תיל ארם ונשב בירושלם :

הפטרות תרומה במלכים א' סימן ה'

ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר
 לו ויהי שלם בין הים ובין שלמה
 ויברתו

ויכרתו בבית שניהם : ויעל המלך שלמה
 מס מכל ישראל ויהי הפיס שלשים אלף
 איש : וישלחם לבנויה עשרת אלפים בחודש
 חריפות וחדש יהיו בלבנון שנים חדשים
 בביתו ויאדירם על המס : ויהי לשלמה
 שבעים אלף נשא סבל ושמונים אלף הצב
 בהר : לבוד משרי הנצבים לשלמה אשר
 על המלאכה שלשת אלפים ושלוש מאות
 הררים בים העששים במלאכה : ויצו המלך
 ויסעו אבנים גדולות אבנים וקורות ליסד
 הבית קמח כסרהא אבני נזית : ויפסלו בני
 שלמה ובני הירוס והגבלים ויכינו העצים
 והאבנים לבנות הבית : ויהי בשמונים שנה
 וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ
 מצרים בשנה הרביעית בחודשו רוא
 החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן
 הבית ליהוה : והבית אשר בנה המלך שלמה
 ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו
 ושלשים אמה קומתו : והאולם ערפני
 היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב
 הבית אשר באמה רחבו על פני הקיור :
 ויעש לבית קמח כסרהא חלוני שקפים אטמים :
 ויבן על קיר הבית יציע קרי יצוע סביב את
 קירות הבית סביב להיכל ולדבירו ועש
 צלעות סביב : היציע קרי היצוע דמתחתנה
 חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה
 רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי
 מגרעות נתן לבית סביב הוצה לכלתי אחו

פקירות הבית : והבית בהבנתו אבן שלמה
 מסע נבנה ומקבוצו והנרון כל גלי ברזל
 לא נשמע בבית בהבנתו : פתח הצלע
 התיכנה אל כתר הבית הימנית ובלולים
 יעלו על התיכנה ומן התיכנה יארו
 השלשים : ויבן את הבית ויכלהו ויספן
 את הבית גבים ושדרת בארזים : ויבן את
 היציע קרי היצוע על גל הבית חמש אמות
 קומתו ויאחו את הבית בעצי ארזים : ויהי
 דבר יהוה אל שלמה לאמר : הבית הזה
 אשר אתה בנה אם תלך בהקמתי ואת
 משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי
 ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר
 דברתי אל דוד אביך : ושכנתי בתוך בני
 ישראל ולא אעזב את עמי ישראל :

הפטרות ואתר הוצה בחוקאל סימן מ"ג

אתה בן אדם הנד את בית ישראל
 את הבית ויבכלמו מעונותיהם
 ומדרו את תקנית : ואם נכלמו סבל אשר
 עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומוצאיו
 וכל צורותיהם צורתו ואת כל חקתיו וכל
 צורותיו קרי צורתו וכל מורותיו קרי תורתו הודע
 אותם וכתב לעיניהם וישמרו את כל
 צורתו ואת כל חקתיו ועשו אותם : זאת
 תורת הבית על ראש הקר כל גבלו סביב
 סביב קדש קדשים הנה זאת תורת הבית :
 ואלה מדות המזבח באמרת אמרה אמרה
 ושפתו ותיק האמרה ואמרה רחב ויגבולה

הפטרות הצוה כי תשא

וישפחה סביב זרתי האחד וזה נב המזבח :
 ומחיק הארץ עד העזרה התחתונה שמים
 אמות ורחב אמה אחת ומקצורה הקטנה
 עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב
 האמה : וההואל ארבע אמות ומהאויאל
 קרוי ומקצוראיל ולמעלה הקרנות ארבע :
 והאויאל קרוי והאראיל שמים עשרה ארך
 בשמים עשרה רחב רבוע ארבעת רבועיו :
 והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע עשרה
 רחב א ארבעת רבועיה והנכול סביב אותה
 הצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתהו
 פנות קדים : ויאמר אלי בן אדם כה אמר
 אדני יהוה אלה תקוים המזבח ביום הקשיותו
 להעלות עליו עוליה ולגרוק עליו דם :
 ונתתה אל הקהנים הלויים אשר הם מובע
 צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרטי
 פרוץ בקר להטאת : ולקחת מדמו ונתתה
 על ארבע קדנותיו וארבע פנות העזרה
 ואל הנכול סביב והטאת אותו וכפרתהו :
 ולקחת את הפר הטטאת ושקפו במפקד
 הבית מחוץ למקדש : וביום השני הקרבים
 שיעיר עינים תמים להטאת והטאתו את
 המזבח באשר הטאתו בפר : בכלותה מהטאת
 הקרבים פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן
 תמים : והקרבתם לפני יחודה והשליכו
 הכהנים עליהם מלת והעלו אותם עלה
 ליהוה : שבעת ימים תעשה שיעיר הטאת
 ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמים

יעשו : שבעת ימים יכפרו קרוי וכפרו את
 המזבח וטהרו אותו ומלאו ידיו קרוי ידו :
 ויכלו את הימים והיה ביום השמיני והקלאת
 יעשו הכהנים על המזבח את עולותיהם
 ואת שלמיהם ורצאתי אתכם נאם אדני
 יהוה :

הפטרות כי תשא כמנהג אשכנז במלכים א' סימן י"ח

וידיו ימים רבים ודבר יהוה היה אל
 אליהו בשנה השלישית לאמר לך
 הראה אל אחאב ואחנה מטר על פני
 האדמה : וילך אליהו להראות אל אחאב
 והרעב חזק בשמרון : ויקרא אחאב אל
 עבדיו אשר על הבית ועבדיו יהוה ירא
 את יהוה מאד : וידיו בהכרית איובל את
 נביאי יהוה ונקח עבדיו מארה נביאים
 ונחביאם חמישים איש במערה וכלכלם
 לחם וקנים : ויאמר אחאב אל עבדיו לך
 בלארץ אל כל מעיני הפנים ואל כל הנחלים
 אולי נמצא חציר ונתיה סוס ופרד ולוא
 נכרית מהכחה קרוי מן בהמה : ויחלקו להם
 את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך
 אחד לבדו ועבדיו הלך בדרך אחד לבדו :
 ויהי עבדיו בדרך והנה אליהו לקראתו
 ונכרתו ויפל על פניו ויאמר האתה זה
 אדני אליהו : ויאמר לו אני לך אמר
 לאדניך הנה אליהו : ויאמר מה הטאתי
 כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב
 להמיתני : תי יהוה אלהי אבי ישעני
 וממלכה

וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך
 ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת
 הגוי כי לא ימצאכה : ועתה אתה אמר
 לך אמר לאדניך הנה אליהו : והיה אני
 אלה מאתך ורוח יהוה ישאף על אשר
 לא אדע ממך ונבאתי להניד לאחאב
 ולא ימצאה והרגני ועבדך יבא את יהוה
 מקרבי : הלא הנד לאדני את אשר עשיתי
 בחרג איזבל את נביאי יהוה ואחבא מנביאי
 יהוה מארה איש חמשים חמשים איש
 במעלה ואכלכלם לחם ומים : ועתה אתה
 אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני :
 ויאמר אליהו הי יהוה צבאות אשר עמדתי
 לפניו כי היום אראה אליו : וגלך עבדתי
 לקראת אחאב ונגדלו וגלך אחאב לקראת
 אליהו : ויהי כראות אחאב את אליהו
 ויאמר אחאב אליו האתה זה עבר ישראל :
 ויאמר לא עברתי את ישראל כי אסאתה
 ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלך
 אחרי הבעלים : ועתה שלח קבץ אלני את
 כל ישראל אל החר הכרמל ואת נביאי
 הפעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה
 ארבע מאות אכלני שלתן איזבל :

הפטרת כי תשא כמנהג הספרדים והאיטליאני
 מלכים א' סימן י"ח

וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ
 את הנביאים אל החר הכרמל :
 וישאל אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי

אתם פסחים על שתי הסנפים אם יהוה
 האלהים לכו אחריו ואם הבגל לכו אחריו
 ולא ענו העם אתו דבר : ויאמר אליהו
 אל העם הני נותרתי נביא ליהוה לבדי
 ונביאי הבגל ארבע מאות וחמשים איש :
 ונתנו לנו שנים פחים ויבחרו להם הפך
 האחד וינתהו וישימו על העצים ואיש
 לא ישימו ואני אעשה את הפך והאחד
 ונתתי על העצים ואיש לא ישימו : וקראתם
 בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה
 האלהים אשר יענה באש הוא האלהים
 ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר : ויאמר
 אליהו לנביאי הבגל בחרו לכם הפך האחד
 ויעשו ראשונה כי אתם הרבים וקראו בשם
 אלהיכם ואיש לא ישימו : ויקחו את
 הפך אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם
 הבגל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבגל
 עגנו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח
 אשר עשה : ויהי בצהרים ויהתלץ בהם
 אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים
 הוא כי שים וכי שיג לו וכי דרך לו אנכי
 ישן הוא וקץ : ויקראו בקול גדול ויתגדרו
 כמשפטם בחרבות ובקמחים עד שפך
 דם עליהם : ויהי בעבר הצהרים ויתנבאו
 עד לגלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין
 קשב : ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי
 ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה
 הקרוס : ויקח אליהו שתים עשרה אבנים

הפטרת כי תשא ויקהל

כמספר שבט בני ישראל אשר היה דבר
 יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך: ויבנה
 את האבנים מובח בשם יהוה ויגש העלה
 כבית סאתים ורע סביב למזבח: ויערך את
 העצים וינתח את הפור וישם על העצים:
 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על
 העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר
 שלשו וישלשו: וילכו המים כביב למזבח
 וגם את העלה מלאים: ויהי בעלות
 המנחה ויש אלהי הנביא ויאמר יהוה
 אלהי אברהם יצחק וישראל היום: וידע כי
 אתה אלהים בישראל ואני עבדך וברוך קרי
 וברכך עשיתי את כל הדברים האלה:
 ענו יהוה ענו וידעו העם הזה כי אתה
 יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית:
 ותפוך אש יהוה ותאכל את העלה ואת
 העצים ואת האבנים ואת העפר ואת
 המים אשר בתעלה לחכה: וירא כל
 העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא
 האלהים יהוה הוא האלהים:

הפטרת ויקהל במלכותא בסיון ו' כמנהג הספרדים
 והאיטליאני:

וישלח המלך שלמה ויקח את היתם
 מצר: בן אשה אלמנה הוא
 ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת
 וימלא את החכמה ואת התבונה ואת
 הדיעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבוא
 אל המלך שלמה ויגש את כל מלאכתו:

ויצר את שני העמודים נחשת שמלה עשירה
 באמה קומת העמוד האחד והוט שתים
 עשרה אמה יסב את העמוד השני:
 ושתי כתורות עשירה לתת על ראשי
 העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת
 הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת
 השנית: שבבים מעשה שבכה גדלים
 מעשה שרשרות לכתרת אשר על ראש
 העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה
 לכתרת השנית: ויגש את העמודים
 ושני טורים סביב על השבכה האחת
 קמץ ברכיעי לבסות את הכתרת אשר על
 ראש הרמזים וכן עשה לכתרת השנית:
 וכתרת אשר על ראש העמודים מעשה
 שושן באולם ארבע אמות: וכתרת עלי
 שני העמודים גם ממעל מלמעלה חמש
 אשר לעבר השבכה קרי שבכה והרמזים
 מאתים טרים סביב על הכתרת השנית:
 ונקם את העמודים לאלם ההיכל ונקם
 את העמוד הימני ויקרא את שמו ימין
 ונקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו
 שמאל: ועל ראש העמודים מעשה שושן
 ותתם מלאכת העמודים: ויגש את היתם
 מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו
 עגל סביב וחמש באמה קומתו וקרי וקרי
 שלשים באמה יסב אתו סביב: ופקעים
 מתחת לשפתו סביב סבבים אתו עשר
 באמה מקפים את הים סביב שני טורים
 הפקעים

הפטרות פקודי

ולא יקנו מרב: ויביאו הכהנים את-ארון
ברית-יהוה אל-מקומו אל-דביר הבית ל-
קדש הקדשים אל-תחת כנפי הכרוכים:
כי הכרוכים פרשים כנפים אל-מקום הארון
ונסכו הכרוכים על-הארון ועל-בדיו
מלמעלה: ויצריכו הכהנים ויראו ראשי
הכהנים מן-הקדש על-פני הדביר ולא יראו
הקוצה ויהיו שם עד היום הזה: אין בארון
רק שני לחות האבנים אשר הנה שם משה
בחרב אשר כרת יהוה עם-בני ישראל
בצאתם מארץ מצרים: ויהי בצאת הכהנים
מן-הקדש והיגנו מלא את-בית יהוה:
ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני היגנו
כי-מלא כבוד-יהוה את-בית יהוה: אז
אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל:
בנה בניתי בית זבל לך מבון לשבתך עולמים:
ונסב המלך את-פניו ויברך את כל-קהל
ישראל וכל-קהל ישראל עמד: ויאמר
ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו
את דוד אבי ובידו מלא לאמר: מן-היום
אשר הוצאתי את-עמי את-ישראל ממצרים
לא-בחרתי ביגיר מכל שבטי ישראל לבנות
בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות
על-עמי ישראל: ויהי עם-ללב דוד אבי
לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: ויאמר
יהוה אל-דוד אבי יען אשר היה עם-לבבך
לבנות בית לשמי המיבית כי היה עם-
לבבך: רק אתה לא חבנה הבית כי אסי

בנה הוצא מחלציק הוא יבנה הבית לשמי:
ונקם יהוה את-דברו אשר דבר ונקם תחת
דוד אבי ואשב על-כסא ישראל כאשר
דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי
ישראל: ואיש שם מקום לארון אשר-שם
ברית יהוה אשר כרת עם-אבותינו בהוציאנו
אתם מארץ מצרים:

כשחל ראש חודש באחד בשבת אומר הפטרה זו
בשמואל א' בסומן כ'

ויאמר לו יהונתן מותר הדש ונפקדת
כי יפקד מושבך: ושלישת חרד
מאד ובאת אל-המקום אשר-נסתרת שם
ביום המצוה וישבת אצל האבן האול:
ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח-יני
למטרה: והנה אשלח את-הנער לך מצא
את-החצים אם-אמה אמר לנער הנר
החצים ממך והנה קחנו ובאה כי-שלום
לך ואין דבר חי-יהוה: ואם-כה אמר
לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי
שלחך יהוה: והדבר אשר דברנו אני
ואתה הנה יהוה ביני וביןך עד-עולם:
ונסתר דוד בשדה ויהי החדש נושב המלך
אל קרי על-הלחם לאכול: וישב המלך
על-מושביו כפעם בפעם אל-מושב הקרי
ונקם יהונתן נושב אבנר מצד שאול ונפקד
מקום דוד: ולא-דבר שאול מאומה ביום
ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא
כי לא טהור: ויהי מקהבת החרש השמי

ויפקד

החצי ויבא אל-אדניו : והנער לא-ידע
 מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את-הדבר :
 ויהן יהונתן את-כליו אל-הנער אשר-לו
 ויאמר לו לך הביא העיר : הנער באודוד
 קס מאצל הנגב ויפל ל-אפיו הארצה
 וישתחו שלש פעמים וישקו איש את-
 רגלו ויבכו איש את-רגלו עד-דוד הנקרי :
 ויאמר יהונתן לדוד גד לשלום אשר
 נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר
 יהוה יהנה ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך
 עד-עולם :

הפטרות שבת וראש חדש בישיבה סימן ס"ו :

כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הרג
 רגלי אי-נה בור אשר תבנו-לי ואי-
 זה מקום מנוחתי : ואת-בר-אלה ירי
 עשתי ויהיו כל-אלה נאס-יהוה ואל-זה
 אביט אל-עני ונכה-רוח וחרד על-דברי :
 שוחט השור מכה-איש זבח השם ערב
 ללב מעלה מנחה דם-חזיר מזביר לבנה
 מברך און נס-הטור בחרו ברדכייהם
 ובשקוציהם נפשם הפצה : נס-אני אבחר
 בתעלוליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי
 ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע
 בעיני ובאשר לא-הפצתי בחרו : שמעו
 דבר-יהוה החרדים אל-דברו אמרו אחילם
 שנאיכס ומנדובם ל-מען שמי וכבר יהוה
 ונראה בשמתתכם והם יבשו : קול עואן
 מגיר קול מהיכל קול יהוה משלם נמור-

בפקד מקום דוד ויאמר שאול אל-יהונתן
 בנו מדוע לא-בא בן-ישי נס-תמול נס-
 היום אל-הלקחם : ויען יהונתן את-שאול
 נשאל נשאל דוד מעמדי עד-בית לחם :
 ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר
 והוא צנה-לי אחי ועתה אס-מצאתי חן
 בעיניך אמלטה נא ואראה את-אחי על-
 כי לא-בא אל-שלחן המלך : ויחר-אף
 שאול ביהונתן ויאמר לו בן-נעות המרדות
 הלוא ידעתי כי-בחר אתה לבן-ישי לבשתך
 ולבשת ערנת אמוך : כי כל-הנמים אשר
 בן-ישי חיי על-האדמה לא תבון אתה
 ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אליו כי בן-
 מות הוא : ויען יהונתן את-שאול אביו
 ויאמר אליו למה יומת מה עשה : ויטל
 שאול את-החנית עליו להפכו וידע יהונתן
 כי-כלה היא מעם אביו להמית את-דוד :
 וקס יהונתן מעם השלחן בחרי-אף ולא-
 אבל ביום-החדש השני לחם כי נעצב אל-
 דוד כי הקלמו אביו : ויהי בבקר ויצא
 יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו :
 ויאמר לנערו רץ מצא-נא את-החצים
 אשר אגבי מורה הנער רץ והוא-ירה
 החצי לה-זכרו : ויבא הנער עד-מקום
 החצי אשר יבה יהונתן ויקרא ויהונתן אחרי
 הנער ויאמר הלוא החצי ממוך והלאה :
 ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה
 אל-תעמד וילקט גער יהונתן את-החצים ק'

הפטרת שבת וראש חודש

לאיביו : בשרם תחיל ילדה בשרם יבוא
 חבל לה והמליטה זכר : מי שמע בזאת
 מי ראה באלה היוהל ארץ ביום אחד אם
 יולד נוי פנים אחת כיהתנה נס ילדה ציון
 את בניה : האני אשכיר ולא אוקיר
 יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר
 אלהיך : שמחו את ירושלם וגינו בה
 כאהבירה שישו אתה מישוש כד
 המתאבלים עליה : למען תינקו ושבעתם
 משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מויו
 כבודה : כי כה אמר יהוה הנני נוטה
 אליה כנהר שלום וכנחל שופף כבוד נויים
 וינקתם ער צד תנשאו וער צדנים
 תשעשעו : כאיש אשר אמו תנחמו בן
 אנכי אנתחמכם ובירושלם תנחמו :
 וראיתם וישש לבכם ועצמותיכם כדשא
 תפחנה ונודעה ידי יהוה את עבדיו וזעם
 את איביו : כי הנרה יהודה באש יבוא
 וכסופרה מרבתיו להשיב בחמה אפו
 וגערתו בלהבי אש : כי באש יהוה נשפט
 ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה :
 המתקדשים והמטהרים אל הננות אתר
 אחר אחת קרי בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ
 והעכבר יחדו יספו נאם יהוה : ואנכי
 מעשיהם ומחשבתיהם בארה לקבץ את
 קדי הגוים והלשונות ובאו וראו את כבודי :
 ושמתי בהם אור ושלחתי מהם פליטים
 אל הגוים מר שיש פול וקוד משכי קשרת

תובל ויון האיים הרחקים אשר לא שמעי
 את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו
 את כבודי בגוים : והביאו את כל אחיכם
 מכל הגוים מנתה ליהוה בסוסים וברכב
 ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי
 ירושלם אמר יהוה כאשר הביאו בני ישראל
 את המנחה בכלי טהור בית יהוה : ונס
 מהם אקח לכהנים ללויים אמר יהוה : כי
 כאשר השמים החדשים והארץ החדשה
 אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה
 בן יעמד ורעכם ושמכם : והיה מדי חדש
 בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר
 להשתחות לפני אמר יהוה : ויצאו וראו
 בפני האנשים הפשעים כי תולעתם לא
 תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר :
 והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו
 יבוא כל בשר להשתחות לפני
 אמר יהוה :

הפטרת פרשה שקלים מלכים ב סימן א כמנהג הספרדים :
 ויכרות יהודע את הבכירת בין יהוה
 ובין המלך ובין העם להיות
 לעם ליהוה ובין המלך ובין העם : ויבאו
 כל עם הארץ בית הפער ויחצוה את
 מזבחתו מובחתי ואת צלמיו שברו הישב
 ואת מתן כהן הפעל הרגו לפני המזבחות
 וישם הכהן פקדת ער בית יהוה : ונקח
 את שרי המאות ואת הכרי ואת הרצים
 ואת כל עם הארץ ויכירו את המלך מבית
 יהוה

יהיה ויבואו בדרך שער הרצים בית המלך
וישב על כסא המלכים : וישמה כל עס
הארץ והעיר שקשה ואת עתהו המתו
בחרב בית המלך קרי מלך :

כאן מתחילין אשכנזים והאים דיאני

בן שבע שנים יהואש במלכו : בשנת
שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה
מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר
שבע : ונעש יהואש הישר בעיני יהוה כל
ימיו אשר הורהו יהוה הע הכהן : רק
הקמות לא סגרו עוד העם מזבחים ומקטרים
בקמות : ויאמר יהואש אל הכהנים כל
כסף הקדשים אשר יבא בית יהוה כסף
עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף
אשר יעלה על לב איש להביא בית הוה :
יקחו להם הכהנים איש מאת מקרו והם
יחזקו את ברכ הבית לכל אשר ימצא שם
ברק : ויהי בשנת עשרים ושלוש שנה
למלך יהואש לא חזקו הכהנים את ברכ
הבית : ויקרא המלך יהואש ליהוידע
הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם
מחזקים את ברכ הבית ועתה אל תקחו
כסף מאת מקריכם כי לבדק הבית
חתהו : ויאתו הכהנים לבלתי קחת כסף
מאת העם ולבלתי חזק את ברכ הבית :

ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקבחו
בדלתו ויתן אתו אצל המזבח סימן קרי בימין
בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים

שמרי הסף את כל הכסף המובא בית
יהוה : ויהי כראותם כי רב הכסף בארון
ויגל ספר המלך והכהן הנדוד ויצרו ויטנו
את הכסף הנמצא בית יהוה : ונתנו את
הכסף המתכן על יוקריד עשי המלאכה
המקדשים קרי ה פקדים בית יהוה ויוציאהו
לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה :

ולגדרים ולהצבי האבן ולקנות עצים ואבני
מחצב לחזק את ברכ בית יהוה ולכל
אשר יצא על הבית לחזקה : אך לא
יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות
הצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף
המובא בית יהוה : כי לעשי המלאכה
יתנהו ויחזקו בו את בית יהוה : ולא יהשבו
את האנשים אשר יטנו את הכסף על
ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם
עשים : כסף אשם וכסף חטאות לא יבא
בית יהוה לכהנים יהיו :

הפטרה פרשת זכור כשמואל א סימן טו :

ויאמר שמואל אל שאול ארתי שלח
יהודה למשחך למלך ער עמו
על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה :

כאן מתחילים האשכנזים

כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר
עשה עמלק לישראל אשר שם לו
בדרך בעלתו ממצרים : עתה לך והמיתת
את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא
תחמל עקיו והמיתה מאיש ער אשרה

מעולל

וְעַד-יוֹגֵם מִשׁוֹר וְעַד-שֶׁה מִגִּמְלוּ וְעַד-
 חֲמֹר : וַיִּשְׁמַע שְׂאוֹל אֶת-הַעַם וַיִּפְקְדֵם
 בַּמַּלְאִים מֵאֲתִים אֶלְפָּה רִגְלֵי וְעִשְׂרֵת אֲלֵפִים
 אֶת-אִישׁ יְהוּדָה : וַיָּבֵא שְׂאוֹל עַד-עִיר
 עַמְלֵק וַיַּרְבּ בַּחֶלֶל : וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל-הַקִּינִי
 לֵכּוּ סִרוּ רְדוּ מִתּוֹךְ עַמְלֵקִי פֶן-אֶסְפְּדָ עִמּוֹ
 וְאַתֶּם עֹשִׂיתֶם חֶסֶד עִם-כָּדָבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּעֵלּוֹתֵם מִמִּצְרַיִם וַיִּסַּר קִינֵי מִתּוֹךְ עַמְלֵק :
 וַיֵּךְ שְׂאוֹל אֶת-עַמְלֵק מִחַוִּילָה בְּיוֹצֵף שׁוֹר
 אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִצְרַיִם : וַיִּהְיֶשׁ אֶרֶץ-אֲנָג
 מִלֶּךְ-עַמְלֵק חַי וְאֶת-כָּל-הַעַם הַחֲרִים לְפִי-
 חֶרֶב : וַיַּחְמַל שְׂאוֹל וְהַעַם עַל-אֲנָג וְעַל-
 מִיטַב הַצֹּאן וְהַבָּקָר וְהַמִּשְׁנֵים וְעַל-הַכְּרִים
 וְעַל-כָּדָבְנֵי הַטּוֹב וְלֹא אָבּוּ חֲחִירִים וְכָדָב-
 הַמַּלְאָכָה נִמְבֹּהֶה וַנִּמַּס אֶתְּהָ הַחֲחִירִים : וַיְהִי
 דְבַר יְהוָה אֶל-שְׂמוּאֵל לֵאמֹר : נַחֲמֵתִי כִי-
 הַמַּלְכֹתִי אֶת-שְׂאוֹל לְמַלְךְ כִּי-שָׁב מֵאֲחֵרֵי
 וְאֶת-דְּבָרֵי לֹא הָקִים וַיְחַר לְשְׂמוּאֵל וַיִּזְעַק
 אֶל-יְהוָה בְּלִילָה : וַיִּשְׁכַּם שְׂמוּאֵל
 לִקְרֹאת שְׂאוֹל בַּבֹּקֶר וַיַּעַד לְשְׂמוּאֵל לֵאמֹר
 כֹּא-שְׂאוֹל תִּכְרַמְלֶה וְהִנֵּה מֵצִיב לוֹ יָד וַיִּסַּב
 וַיַּעֲבֹר וַיַּרְדּ הַגִּלְגָּל : וַיָּבֵא שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוֹל
 וַיֹּאמֶר לוֹ שְׂאוֹל בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הַקִּימֵתִי
 אֶת-דְּבַר יְהוָה : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל וּמָה קוֹל-
 הַצֹּאן הַזֶּה בְּאָזְנִי וְקוֹל הַבָּקָר אֲשֶׁר אֲנִי
 שֹׁמֵעַ : וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל מֵעַמְלֵק הַבִּיאוּם
 אֲשֶׁר חָמַל הַעַם עַל-מִיטַב הַצֹּאן וְהַבָּקָר
 לְמַעַן זָכַח לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ וְאֶת-הַחֲחִירֵיךָ

הַחֲחִירֵינוּ : פַּהַח כֶּסֶף : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-
 שְׂאוֹל הֲרָף וְאֲנִיכָה לָךְ אֶת אֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה
 אֵלַי הַלִּילָה וַיֹּאמֶר קִינֵי וַיֹּאמְרוּ לוֹ דְבַר :
 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הֲלוֹא אִם-קִטְטֵן אַתָּה בְּעֵינֶיךָ
 רֹאשׁ שְׂבִטֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה וַיִּמְשַׁחֵךְ יְהוָה
 לְמַלְךְ עַל-יִשְׂרָאֵל : וַיִּשְׁלַחֵךְ יְהוָה בְּדַרְדַּר
 וַיֹּאמֶר לָךְ וְהַחֲרַמְתֶּם אֶת-הַחֲחִטָּאִים אֶת-
 עַמְלֵק וְנִלְחַמְתֶּם בּוֹ עַד-כְּלוֹתֶם אוֹתָם : וְלִמָּחָה
 לֹא-שִׁמַּעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַשׂ אֶל-הַשְּׁלָלָה
 וַתַּעַשׂ הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה : וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל-
 שְׂמוּאֵל אֲשֶׁר שִׁמַּעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וְאֵלַי
 בְּדַרְדַּר אֲשֶׁר-שְׁלַחְתִּי יְהוָה וְאָבִיא אֶרֶץ-אֲנָג
 מִלֶּךְ עַמְלֵק וְאֶת-עַמְלֵק הַחֲחִירְתִּי פַהַח כֶּסֶף :
 וַיִּסַּח הַעַם מִבְּשָׁלַל צֹאן וּבְקָר רֹאשֵׁית הַחֶרֶס
 לְזֹבַח לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ בַּגִּלְגָּל : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 הַחֲפֹץ לַיהוָה בְּעֵלּוֹת וּבִזְבָּחִים כִּשְׁמֵעַ בְּקוֹל
 יְהוָה הִנֵּה שָׁמַע מִזְבַּח טוֹב לְהַקְשִׁיב מִחֶלֶב
 אֵילִים : כִּי הִטְאֵת-קֶסֶם מְרִי וְאוֹן וְהִרְפִּים
 הַפֶּצֶר וְעַן מֵאִסַּת אֶת-דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסֶךָ
 מִקֹּדֶךָ : וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל-שְׂמוּאֵל הֲטֵאֲתִי
 כִי-עֲבַרְתִּי אֶת-פִּי-יְהוָה וְאֶת-דְּבָרֶךָ כִּי-
 יִרְאֵתִי אֶת-הַעַם וְאֲשַׁמְעֵ בְּקוֹלָם : וַעֲתָה
 עֲזָא נָא אֶת-הַטְּאֲתִי וְשׁוּב עִמִּי וְאֲשַׁתְּחַוְדָה
 לַיהוָה : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוֹל לֹא
 אֲשׁוּב עִמָּךְ כִּי מֵאִסַּתְהָ אֶרֶץ-דְּבַר יְהוָה
 וּמֵאִסַּתְהָ יְהוָה מֵהַיּוֹת מִלֶּךְ עַל-יִשְׂרָאֵל :
 וַיִּכַּב שְׂמוּאֵל לְלֶכֶת וַיַּחֲזֹק בְּכַנְף-מַעֲלוֹי
 וַיִּרְעַע : וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂמוּאֵל קִרְעֵה יְהוָה

את

את־ממלכות ישראל מעליך היום ונרְחֶמֶה
 כְּרַעַף הַטּוֹב מִמֶּךָ : וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא
 יִשְׁקַר וְלֹא יִפְחַם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם :
 וַיֹּאמֶר הַטָּאֲתִי עִתָּה כְּבַדְנִי נָא נְגִד־זָקַע
 עִמִּי וְנָגִד יִשְׂרָאֵל וְשׁוֹב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ : וַיֵּשֶׁב שְׂמוּאֵל אַחֲרַי שְׂאוּר
 וַיִּשְׁתַּחוּ שְׂאוּל לַיהוָה : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הִנֵּישׁוּ
 אֵלַי אֶת־אַגַּן מַדָּד עִמְלֶךָ וַיִּדְרֹךְ אֶל־יָדָיו אַגַּן
 מַעֲרֹבֶת וַיֹּאמֶר אַגַּן אֶכֶן סָר מֵר־הַקּוֹת :
 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל כַּאֲשֶׁר שִׁבַּלְה נְשִׁים חֲרָבָךְ
 בְּנִתְשַׁבֵּל מִנְשִׁים אִמָּךְ וַיִּשְׁסַף שְׂמוּאֵל אֶת־
 אַגַּן לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָל : וַיִּדְרֹךְ שְׂמוּאֵל הַרְמַתָּה
 וְשְׂאוּל עָקָה אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּבְעַת שְׂאוּל :

הפטרות פרשת פרה ביחזקאל סימן ל"ו :

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן־אָדָם
 בֵּית יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל־אֲדָמְתָם
 וַיִּטְמְאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכָם וּבַעֲלִילוֹתָם כְּטִמְאַת
 הַנְּהַר הַקֵּיתָה דַרְכָם לִפְנָי : וְאֲשַׁפֵּךְ חֲמָתִי
 עֲלֵיהֶם עַל־הַדָּם אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ עַל־הָאָרֶץ
 וּבַגְּלוּלֵיהֶם טִמְאוּהָ : וְאֲפִיץ אוֹתָם בְּגוֹיִם
 וַיָּזְרוּ בְּאֲרָצוֹת בְּדַרְכָם וּבַעֲלִילוֹתָם שִׁפְטִים :
 וַיָּבֹאוּ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמוּ וַיַּחֲלִלוּ אֶת־
 שֵׁם קֹדֶשׁ־יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
 וּמֵאֲרָצוֹ יָצְאוּ : וְאֶהְמֵל עַל־שֵׁם קֹדֶשׁ־אֲשֶׁר
 חִלְלֵהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה :
 לָכֵן אֹמֵר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר יְהוָה
 לֹא לְמַעַנְכֶם אָנִי עֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־
 לְשֵׁם־קֹדֶשׁ־אֲשֶׁר חִלַּקְתֶּם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־

בְּיַדְתֶּם שֵׁם : וְקֹדֶשׁ־יְהוָה אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם
 חִלְלֵהוּ בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם בְּתוֹכָם וַיִּדְעוּ
 הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה בְּהַקְדֵּשׁ־יְהוָה
 בְּכֶם לְעֵינֵיכֶם : וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם
 וּקְבַצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל־הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם
 אֶל־אֲדָמְתְּכֶם : וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים
 וְשִׁחַרְתֶּם מִכָּל טִמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גְּלוּלֵיכֶם
 אֲטַהֵר אֶתְכֶם : וְנָתַתִּי לְכֶם לֶב חֲדָשׁ וְרוּחַ
 חֲדָשָׁה אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם וְחִסְרֹתַי אֶת־לֵב הָאֲבָן
 מִבְּשַׂרְכֶם וְנָתַתִּי לְכֶם לֵב בָּשָׂר : וְאֶחֱדַרְתִּי
 אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם וְעֲשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר־בַּחֲקִי תִלְכוּ
 וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם : וַיִּשְׁבַּחְתֶּם בְּאָרֶץ
 אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבֹתֵיכֶם וְהִיִּיתֶם לִי לְעַם וְאֲנִי
 אֶהְיֶה לְכֶם לֵאלֹהִים : וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל
 טִמְאוֹתֵיכֶם וְקִרְאתִי אֶל־הַדָּגָן וְהַרְבִּיתִי אֹתוֹ
 וְלֹא־אֲתֵן עֲלֵיכֶם רָעָב : וְהַרְבִּיתִי אֶת־פְּרִי
 הָעֵץ וְתִגְוַבַּת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־תִקְחוּ
 עוֹד חֲרַפַּת רָעָב בְּגוֹיִם : וּזְכַרְתֶּם אֶת־דַּרְכֵיכֶם
 הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־טוֹבִים וּנְקַטְתֶּם
 בְּפִנְיֵיכֶם עַל עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְעַל חַוְעַבְתֵיכֶם : לֹא
 לְמַעַנְכֶם אֲנִי־עֹשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה יוֹדֵעַ
 לְכֶם בּוֹשׁוּ וְהִכְלַמוּ מִדַּרְכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל :
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּיוֹם טְהַרִי אֶתְכֶם מִכָּל
 עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־הָעָרִים וְגִבְעוֹת
 הַחֲרָבוֹת : וְהָאָרֶץ הַנְּשַׁמָּה תִּעֲבַד תַּחַת אֲשֶׁר
 הִיְתָה שְׂמֵמָה לְעֵינַי כֹּה־עוֹבֵר : וַאֲמַר
 הָאָרֶץ הַלֹּא הַנְּשַׁמָּה הִיְתָה כְּגוֹן־עֵדֶן וְהָעָרִים
 הַחֲרָבוֹת וְהַנְּשַׁמּוֹת וְהַנְּהַרְסוֹת בְּצוּרוֹת יִשְׁבוּ :

הפטרות פרשת פרה ופרשת ההדש

וידעו הנזים אשר יעשהו סביבותיכם כי
אני יהוה בלתי המהרסות וטעתי המשמה
אני יהוה דברתי ועשיתי : כה אמר אדוני
יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות
לכם ארבה אתם כצאן אדם : כצאן קדשים
כצאן ירושלים במועדיה בן תהינה הערים
החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני
יהוה :

הפטרות פרשת החרש כחוקאל בסימן מה :

כל העם הארץ יהיו אל התרומה הנות
לנשיא בישראל ועל הנשיא יהיה
העולות והמנחה והנסך בחנים ובקדשים
ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא
יעשה את החטאת ואת המנחה ואת
העולה ואת השלמים לכפר בעד בית
ישראל :

זקצת קהילות מחילין כאן .

וכה אמר אדוני יהוה בראשון באחד לחדש
תקח פרי בן בקר חמים וחטאת את
המקדש : ולקח תכהן מידם החטאת ונתן
אל מוונת הבית וארבע פנות העזרה
למזבח ועל מוונת שער החצר הפנימית :
וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שגרה
ומפתי וכפרתם את הבית : בראשון
בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח
חג שבעות ימים מצות אכל : ועשרה
הנשיא ביום ההוא בערו ובעד כל עם

הארץ פר חטאת : ושבעת ימי החג יעשה
עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים
חמימים ליום שבעת הימים וחטאת שליש
עזים ליום : ומנחה איפה לפר ואיפה
לאיל יעשה ושמן הזין לאיפה : בשביעי
בחמשה עשר יום להדש בחרג יעשה כאלה
שבעת הימים כחטאת בעלה וכמנחה
וכשמן : כה אמר אדוני יהוה שער החצר
הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת
ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום
החדש יפתח : ובא הנשיא דרך אולם
השער מחוץ ועמד על מוונת השער
ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמו
והשתחוו על מפתן השער ונצא והשער
לא יסגר עד הערב : והשתחוו עם
הארץ פתח השער הרוא בשבתות
ובקדשים לפני יהוה : והעלה אשר יקרני
הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים
חמימים ואיל חמים : ומנחה איפה לאיל
ולכבשים מנחה סתת גדו ושמן הזין לאיפה :
וביום החדש פר בן בקר חמימים וששת
כבשים ואיל חמימים יהיו : ואיפה לפר
ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר
תשיג ידו ושמן הזין לאיפה : ובבוא
הנשיא דרך אולם השער יבא ובדרגו
צא : ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים
הבא דרך שער צפון להשתחות יצא דרך
שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך
שער

שער צפונה לא ישוב בדרך השיגור אשר
 בא בו כי נקחו יצארו יצאו : והנשיא
 בתוכם בכואם יבוא ובצאתם יצאו :
 ובהנים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפי
 ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הזן
 לא פה : וכי תעשה הנשיא נדבה עולה
 או שלמים נדבה ליהודה ופתח לו את
 השיגור הפנה קדים ועשה את עולתו ואת
 שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא
 וסגר את השיגור אחרי צאתו : ולכש בן
 שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהודה בבקר
 בבקר תעשה אהו : ומנחה תעשה עליו
 בבקר בבקר ששית האפה ושמן שלישית
 ההזן לרם את הסלת מנחה ליהודה

הקית עולם תמיד : יעשו את הכבש
 ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר
 עולת תמיד :

ויש מוסיפין :

כה אמר אלני יהודה ביריתו הנשיא
 מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבנו
 תהיה אתותם היא בנחלת : וכי
 יתן מסנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה
 לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא אר
 נחלתו בנו להם תהיה : ולא יקח
 הנשיא מנחלת העם להונתם מאחותם
 מאחותו יתיל את בניו למען אשר לא
 יפצו צמי איש מאחותו :

